

עין משפט מסכת מכות

דף ב.

עין משפט א. חו"מ סימן לח פעיף א

- א. א. עדים שהעידו באחד שחייב לפלוני כך וכך, ובאו שניים אחרים *
א והכחישום או הזימום הרי זה פטור.
- ב. א. עדים שהעידו בבי"ד באחד שחייב לחבירו מנה, ואח"כ באו ואמרו
העדנו שקר, עדותם הראשונה קיימת, דכיון שהגיד שוב אינו חוזר
ומגיד, אבל נאמנים הם לגבי עצמם ב לשלם לו כל מה שהפסידוהו.
- ג. * היום אין דנים דין עדים זוממין משום שהוא קנס, ואין דנים דיני
קנסות, מ"מ נפקא מינה א שהעד זומם נפסל להעיד.

דף ב:

עין משפט ז. חו"מ סימן לח פעיף א

עין בסעיף הקודם

- א. בהכחשה שניהם נפסלים לעדות שמעידים עליה, וכשרים שניהם לעדויות אחרות, אלא
שכל כת באה בפני עצמה ומעידה. אבל בעדי הזמה, הראשונים נפסלים והאחרונים
כשרים לגמרי, וטעם הדבר כיון שהשניים מעידים על גוף העדים באומרם עמנו הייתם
והו"ל כאילו העידו על שניים שחיללו שבת, או הרגו הנפש, אף כאן בהזמתם מעידים
עליהם שעדותם שקר, ואז הראשונים אינם נאמנים לומר לא עשינו, עכ"ל הסמ"ע בס"ק
א'. ועיין בסי' ל"ד.
- ב. מ"מ יכול התובע לומר אין לי עסק אלא עם הנתבע, והוא יחזור על העדים. כ"כ בסמ"ע
ועיין בש"ך מה שהאריך בדין זה. ודין זה חוזר על עצמו בסימן ל ס"ב עיי"ש.
- ג. והש"ך כתב שיש עוד נפ"מ לענין אם תפס מן הזוממין מה שחייבים מתורת קנס לא
מוצאים ממנו, וכן אם כבר שילם והלך התובע למדינת הים שחייבים העדים לשלם
מתורת גרמי, וזהו דוקא בעדים זוממין אבל לא בהכחשה דאולי האמת איתם. נתיבות ס"ק
ב'.